

ملا ناصر الدين

تى ساتىجى ئىندىه ٢٥ قىك
№1 ЦЫНА 25к. МОЛЛА НАСРЬ ЭДДИНЬ

Баку. Театръ Тагиева

باڭو تەقى يۇف تىاترى

КАССА

ОИШЛИНГ

فانروول: آغلا، زىخت اولماسە، بىلت لرگىزى نشان ويركى
— Мы—въ зложу Tagieva.

— جواب: رد اول، ييز حاجى ئاك لوزاسىسا گىدىرىلەك

ژورنالزک قیمتی

بر ایلون مدنده (یعنی الی ایکی نسخه‌ی) - - - اون منات

یاریم ایلون مدنده (یعنی بیگرمی آلتی^۱ نسخه‌ی) - - - بش منات

اوج آیک مدنده (یعنی اون اوج نسخه‌ی) - - ایکی منات یاریم

لک نسخه‌ی سایجی اللہ شکلی - ۲۵ قبک، شکل سز - ۱۵ قبک

بوچتا ایجون ادرملک آریسی تیفليس، редакція журнала „Молла-Науръ-Эддин“

الارهان

محترم^۲ او خوچیلاریزه معلوم در که ژور
نالزک^۳ ایکی ایل دایانوب چیخینبر.

بوراده ایکی مطلب وار که
او خوچی لاریز البه اونی بلعک ایستیه جک
لر: بیدری ژورنالث دایانماعی ناث سببی،
بیری ده بودر که آیا بو ایکی ایلث
مدنده که ژورنال چیخمردی، بس من ملا
نصر الدین، هاراده ایدیم وته ایشه مشغول
ایدیم، یا بلکه بی کار گزوب دولانیردیم،
یا که مفتحه بیوب یاتیردیم.

قباقکی سواله جوابیز یوخندر،
اوندان اوتری که ژورنالث دایانماعی ناث
سیلرینی آختارساق - چوخ سبب تاپلار،
یا بلکه هیچ بر سبب تاپلماز، اما سوز

بوراسده در که بو بارده داشماغی بوراده
هله لکده لازم گورمیریک.

او که فالدی ایکجی مطلب، یعنی
اگر مندن سروشورسکز که بو ایکی ایلون
مدنده نه ایش گورورزوم - من او زومی
جواب ویرگه بورجلی بیلیم - اوندن او تری
بورجلی بیلرم که بیکار قالساق هامی ایچون
یاخشی بر ایش دگل، خصوصاً ملا نصر
الدین عمومه ایندیکی زمانه ده دینه مک،
سویله همک یاز اشهاز.

خیر، بی کار دگل ایدیم، خدا نه کرده.
هر نجه اولمش اوله، من بی کار قالمانام،
اوندان او تری که مسلمانم.
مسلمانک تکلیفی چوقدر.

و سوز یوخ هر بید مقلابی نبوته یتورمگه شاهد و اثبات لازم در، - بیزده دیدیگمن سوزی نبوته یتوره که: سن اول قباقجه گوتور محروم لک قباقجه طوی لاری، معلوم در که محرم آبی داخل اولان گوندن صفر آبی ناک آخرینه تث شاد اولماق و خیر ایش باشلاماق جایز دکل هر بر کسٹه بید خیر ایشی اولسه، گرک اونی ذی الحجه آبی ناک آخرمچی گونینه کیمی تمام ایلهسون که محرم آبینه کیچمهسون .

اونده پس مسلمان جماعتیانک تکاینی نهدر - بودر که طویلاری و کایین لری محرم لک قباقکی گونی، یعنی عاشورایه گون گون قالانده قورتارسون، که دخی محرم لک ده غم و غصه دن سوایی او زگه فکری اولماسون. البته بیله اولانده، جمیع مسلمان طویلاری دوشور محرم آبی ناک قباقی ذی الحجه آبینه آخرینه . باخوب گورورسن که قوشی لارک، قوم لارک، دوست

اول گوتور بیزیم خیر و شر ایش لریمزی، گوتور مسلمانک شادان و غمگین گونلرینی، و بید یاخشیجه ملاحظه ایله و اگر انصاف اهلی سن، سن اوزوک گوره جکسن که اصل مسلمان (من اصل دیبورم - یو خسا قلب مسلمان ایله ایشیم یو خدر) بلی اگر انصاف اهلی سن، گوره جکسن که اگر دورسان ایل ایچنده قاعده ایله آتا و بابادان قالان یول ابله جماعتی خیر و شر عادتلرینه تایع اولساغه، و بید عادلری نجه که لازم در لایفتحه یربنه یتورمگه که هیچ بید قصوری قالاسون و ایل سنی تهمت لندیرمهسون - او وعده گوره جکسن که دخی سنث اوزگه بید ایشه گیتمگه، نه صنعته، نه بسودایه، نخدمته، نه غیر بر زحمته، (هله تحصیل علم و فنونی دیمیرم - بولار هله اوزوندی) خلاصه، گوره جکسن که دخی غیر بید ایشه نه وقتک وار، و نه مجالث .

نگارچی لق

آخشم بوناک گروشنیه مسلمان معارف پروردندن ایکی نفر جوان گلدبی: بیدی غازیه مخبری میرزا رضا، تبریزی، او زی ده خیلی معلوماتی وغیرتلی بر جوان. ایکمچی سی شاعر وادیب حسن بک گنجعلی، روس درسی اخومش و مسلمان چدده او زینه گوره تحصیل تاپش بر وجوده. اوجومجی نومره بید سوار استه دیلر و بید نفر آغا بید آز وقت ده بید بربنه دخی ده میربان اولوب باشلادیلاو شدین صحبتی. یاریم ساعت گیجمه مشدی که نخجوانلی لارک گروشنیه همین اچومجی نومردیه بر نفر ده داخل اولدی که بوده معلم میرزا محمدقلی ایدی. آغالار مشغول اولدیلاز صحبتی و چای ایچمگه. میرزا محمدقلی چایه قند سالوب او زینی توتدی همشهری اربنه و دیدی: «مشهدی غلامحسین، من ایودن چوخ نگرانم، بر هفته اولار که نخجواندان دادشیم یاز بیشیدی که بزیم صادیغ ناخوشیدی، بیچاره او شاخ ایله او شاخلندان سیقادری، اما او جور که کاغذده یاز بیلشدی، من دوغرویی قور خدیم، اول کاغذ یاز دیم و سورا تاب گتورمه دیم بید تلفاف ده وور دوم، ایندی نه کاغذه جواب وار، نه تلفافه؛ اور دکه

تقلیس ده اسلامیه مهمانخانه سینک اوچونجی نومره سینه ایکی نفر مسافر دوشمشدی، ایکی سی ده نخجوانلی ایدی: بیدی بناز مشهدی حیدر ایدی، بیدی ده آیاق اوسته آبش و بیرون ایلين مشهدی غلام حسین ایدی . همان گون مهمانخانه بید فرد گلدبی دوشدی، بوده شیروانلی مشهدی محمد باقر ایدی که او زگه نومره لرده بید اولمادینستان قباقکی مشهدی لرک راضی لقی ایله همین اوجومجی نومردیه بید قراوات قویدوردی بونلاره بولداش اولدی. بوروها دعواسی نلث سیندن شهر باس هاباس ایدی و مهمانخانه لرده آدام اذ دن بید تایبلیدری، او سیندن دخی گنیش لک و آسوده لک آختارماقه مجال او لمور دی و عرض ایله دیگز کیمی داریشله هامی دوزور دی .

جالق ده که او ز قاعده سی ایله . اوجومجی مسافر مشهدی محمد باقر اصلاً معارف پرور بر شخص ایدی و تقلیس ده خیلی تائیشلاری وار ایدی. همان

ده خواننده ذدیگینی دیور، چونکه بو جوانک گینی
دونن گلوب، بوده ایله باطن ده ذنیور:
که آمد ناگهان دلارام امشب» چونکه کیجن گیجه
بونک زفاف گیجه‌سی ایدی، بو گیجه‌ده شاغسی دسته
سینه پایشوب امامه تزیه ساخلیور.

گرک ایندی بونی ده یملک و یادده ساخلاماق کے
محرم لک گولناری خواه شاخصی دسته‌سینه یا پیشان، خواه
نوحه دسته‌سینه ووران، خواه شیبه مجلسنه گوز
یاشی توکن جوانلارڭ چوخى هىين بر ايکى گون بوندان
قباق ايولەن و گىن گۇرناردى. مىلا، بىر جوان كە
گورورسىن - يالاندان گۈزىنىڭ ياشىنى سىلر، - يىر ساعت
بوندان قباق تازە عروسى نىڭ گۈزلىنى اوپوب گلوب مسجده.
غىر بىر جوانى گورورسىن كە سېيھىنى شاپالاخنان دو.
گوب قىزاردوب، يارىم ساعت بوندان قباق باشىنى قويوب
تازە نشانلى سىنىڭ سېيھىنى، سوراده گلوب تۇزىھ مجلسىتى.

ایش سیز دگل لر واچومجی نوهره بیه ینیشمالارینده یقین
که بیر پالیتیقا ویا ملی صحبت لر و تدبیرلری وار،
و

البته که برباره جوانلر اولا ییلکه بعضی مسئله لره مشغول
اولسونلار. حکومت مأموری قابوئی بر آز آچوب هرچند
آغالاری گوردى، اما سوز يوخ ييلەدى كە هاردان و
نه دانىشلار و دلاندە آرتىق دايانتىغى دە لازىم سىز گوردى،
چونكە مەمانخانە صاحبى و قوللوچى لار دىيە ييلەدىلر
كە «سن كىيم سن ونه ايستىورسن!» بوسسب دن مأمور
ياواش يياواش پىندى كۈچە.

اوچومجى نومرەدە آغالار نخجانلى مىزرا محمدقلينىڭ نگر انچىقىتە تاپىتىلىرى، چونكە گوردىلە كە بوبىچارە حقىقتىدە ايلە چوخ نگراندر. شىروانلى مىشەدى محمد باقر اىكمىجى استكانيتىنى چكدى قباغە وزايىتى مىزرا محمدقللى يە توپوب دىدى: مىززا، من ايندى يىلىرىم كە سن نەچكىرىسن، چونكە منمۇدە باشمه گلوب، دوغىردار بولۇغىنى يامان شى در، الله هېيچ سىھە گوسترمە سۈن. يىلىرىر، يەنى يىلە تەخىندا يىدى سكىر آى اولار،

و آشناز - هر یاندان سنتی طوبه دعوت ایدیرل .
و نجده کیتمک او لار ، و نیده گیتمک ؟ بیروقت
با خوب گوروستن که ساق طرفده طوی ، سول
ظرفده طوی ، چالقو ، تار زن ، نی ، دودوشه ، خوا .
نده ، چلک ، خصوصاً آختمالر او لاندہ گوروستن که
بوسايدیقنز عیش و عشرت خدارلی قارشوبیلار شاخصی به ،
چونکه هاما بونی بینلر که محلارده شاخص گیتمک هله
محرم لگه اون بش یگرمی گون قالاندا باشلانیر ، گیجهار ،
علی الخصوص مهتاب گیجلری ، یعنی آئی ایشینی او
او لاندہ ، بر طرفدن لطف علی بگون او غلی ثک طورندان
خوانده حمیدک سسی گلیر ، نیبر طرفدن ده ایشیدیرسن :
شاخصی ». یبر حرفن ایشیدیرسن : « او خنای » . یبر یاندن
خوانده او خویور : « تعالی الله چه دولت دارم امشب » ،
بیبر یانداده دسته باشی بر جوان بوغنى بورما ده گنگی
فالخیزوب ظاهرده دوغری ذر چینیزیر « حیدر » ، اما باطن

سز لکمکری ایشیدوب اوزومی یتوردوم بوراکه بلکه دیدیم سز بیله‌سکن، اوایلر که زین جفری بازارده زادده گورمش اولا-سکن، یا بلکه بزین ایوند بر شی ایشتمیش اولا-سکن. غرض که چوخ نگرانم. مشهدی غلام حسین و مشهدی حیدر جواب ویردیلر که صادقاث کیفسن اولماقینی نخجوانده ایشیدوبه، نده جفری بازارده گوروبلر، و هر ایکی‌سی حیف‌سیندیلر که بوایشدن خبرلری یو خدر. آفالار همین صحبت‌دهایدیلر که او تاغاث قاییسی یاواشجه آچیلدی و گنه اورتولدی. نومره‌ده صحبت ایدنلار که بیری یا بلکه ایکیسی قابوئل بوجور آچیلوب اور تولمکیسه دقت ایله‌دی، اما قالان قوناخلا ر بونی بیله‌دیلار، و بر ایکی نفرده گوردیسه‌ده بونه اهمیت ویرمه‌دی. قابوئی یاواشجه آچوب اورتن پولیسه مأموری ایدی که بالاترینی ده‌گیشوب آراده جماعت‌ایجینده دولانیردی واوزینی ایله ساخلیوردی که که بیرکس بوناث نهایش صاحبی اولندیقینی دویساون. همین شخص برساعت بوندان قباق کوچده گزرکن اسلامیه مهمانخانه‌سینه جمع اولان مسلمانلاره دقت سالوب ثائٹمیشندی که بونلار

وار نهیوق، بیرده ایشیدیرسن که بیر معتبر وجود اللهڭ رحمته گىدوب. بلى، دخى ایشڭ تمام در،... مىتى گوتورمك، مجلس ده اکشىمك، مرئىه، سىپاره، احسان، گنه مرئىه، بيرياندان ده آرى وېزىتى سى كىمى دابانى چاتداخ خالالارڭ آغلاشماسى، - گنه مجلس؛ گنه پلاو؛ گنه مرئىه؛ گنه مجلس، بويور، خير زحمت چىمكە، خدا حافظ، تشريف گىتىرۇسىن، الله رحمت ايلەسون، فاتحە، گنه فاتحە، گنه پلاو قازانلارى، گنه يىوب اىچىك، گنه دىليچى لىك؛ گنه بىكارچىلت، گنه گۈزىل وقىي ضايم ايتىك، گنه فاتحە، گنه فاتحە، گنه فاتحە؛ (ولله من يازا يازا يورولدىم - اما ئىسلام اوغلى مرئىه خوانلار يورولمادىلار)

بلى، وجودى ملتزم اچجون غىديت اولان آغلاراك بير ايكىسى اوچى بر متوايلە اللهڭ رحمته كىتسە، دنى ايكى اوچ آى ده بىلەلك ايلە گىچىوب گىدەجات.

وبۇنى لازم در يىلمك و يادده ساخلاماق كە ايندىكى عصردە مسلمان جوانلارىنىڭ بير آزىنى چىخاندان سورا قالانلارىنىڭ زفاف گىچەلەرى محزم آينىڭ ماتم گىچەلەرىنى دوشور، يىنى طوپلارى محزم لەگە فارشىر، - و كىم يلسون، بلکە ايلە بونڭ تىجىسى در كە شاخصى بازلق مسلمان اوشاغىنىڭ قانىنە ايشلىوب.

من بو مسئلهنى تاپشىریرام انصاف اھلىنىڭ ذايقەسيتە و كىچىرم صحبتە.

بلى، بير آى ذى الحجه طوپلارى، اون گون محىم، لىك، سورا تىكىلار، مرئىهل، مسجدلار، گىنە تازاهىن مرئىه، خوان كلوب و بونڭ تازە قدىمىنى تېرىك ايتىك ايجون گە تىكىه ترتىب ويرىلوب. محىم و صرف آيلارى بىلە لىك ايلە كىچىدى گىتىدى، وايسىورىسن كە نفسكى آلب گۈزىكى آچاسان و گورەسنى كە دىنادە مرئىه دن سوابى دخى نە

كە كىندىن گىشىم . خلاصە هافكىلەشىرم، بىياناچخار دايىلىدىم. دوردوم فايتون توتدىم، فاسىي ده گوتوردىم، دوشىلەك يولدا. يولدا هوا قارانقلادى. ايندى گل كە فكىرىمە بىن چور شىلەر گلەر: كاھ دىبورم كە يقىن كە اوشاغىڭ باشنى برايش گلوب، كاد دىبورىم آناسى بلەكە آزارلىوب، بلکە نوڭ مندىن گىزىلدىر، خلاصە كىندە يېتىشە كىمىي منم كى مىڭا دگوب، لاب اۋلۇب گېتىشىم، دخى مندە جان قالىلوب، آخردە يەشىدىم كە نهوار نهوار، اوشاخ آخشامانان بر آز سانجى لانمىش ايمش، آخردە بىچاى قاشىقى ياغ ويرىلەر ياخشى اولوب . خلاصە بۇ نىگران جىلىق پىس شى در.

مشەدى محمد باقر سوزىنى قورتaran كىسى اوتوران لار بىر سىس ايلە دىدىلىر: بلى، نگر انچىقتىنان دىنادەپس شى يوخرى.

شاعر وادىپ حسن بىك كىتجەلى دوردى اياڭە، بوس استكائىنە ايكى تىكە قند سالدى و باشلادى اوزىجوجۇن چاى توكمە و توکە توکە دىدى:

- سىن هلە، اوننى دىبورىش، مشەدى، اماونگران

يائى فصايىيىدى، اوشاخلارى گوندرمىشىدىم كىندە، اوزوم دە شەرەدەيدىم، هوادە نەقدەر دىسەن ابستى ايدى. آخشام اوتورمىشىدىم، چاى اېچىرىدەك، ادب «ەضمى» دە بىزدە ايدى، قاپى آچىلىدى، نوڭرىزىن قاسم گىردى اېچىرى . من دىك آتىلىدىم: قاسم، نەخىر؟ قاسم جواب ويردى كە: « آغا، خانم دىبوردى تىز گلسوں كىندە »، « نىھ، نهارلوب، دوغىسىنى دى گورۇم، اوشاخ آزارلارىمۇب كە؟ - خىر، خىر، والله آى آغا، بىركس آزارلارىمۇب، اما بالاجا اوغانلىن گىچە سحرە كىمىي ياتىلوب، ايلە هي آغلىلوب، يېلىدىم سانجىللانوب ياندەدى، خانم منى گوندردى كە هارادە اولسان، دورمىلوب تشريف گىتىرىسى كىندە» - دىدىم، قاسم، يقىن كە بىززاد وار، مندىن گىزىلە دىرسىن، دوغىرسىنى دى گورۇم، بلکە مندىن گىزىلەدىرسىن، بلکە اوشاغىڭ باشىنە بىرايش گلوب . دخى بوندان آرتىق نوڭر مىڭا بىر سوز دىبەدى. اما ايندى آغىر انسانڭ عتلى وار، من اوز اوزىمە فكىر ايلەدىم كە درغىرداڭ يېر قورخولى مطلب، بىر بىدختىلىق اولماسە، دخى عورت منى بورادن كىندە چاغرماز، اوزوم دەك بىر هفتە يوخرى

دیبورلر حاجی عباد ده خالص ایله کیانی وار، اما ظالم او غلی ظالم پوطنی سکر بوز منات دیبور، چارمه پوخدی گرک آلام - آخر من اوروج تو تاجاغام. پس بونک دوگیسی؟ حاجی مراد ده دیبورلر یاخشی آکوله دوگیسی وار. اما دیبورلر گزینلدووب، چارمه پوخدی - کرک یالوارام یاخارام او روجلق آبی لازم اولان قدر آلام - آخر من اوروج تو تاجاغام. عزیزم، قارداشم، منم جالم، و چگیم، سن ویلسونک نوتاسیندان صحبت سالرسان، اما آخر بر فکر ایله گورک شعبان آبی در، اوروجلق تدارکی گورمه لازم در، پس بلاولا قاراسی؟ پس اریگی، کیشیشی، خورماسی، بادامی، سن انگلیس و روس ایله ایران بولینقاسی دانیشبرسان اما من سکا دیبورم که پس تک پر پلاو ایله اوروج آچباق اولیاز، پس بو تک یانندگی خروشلاری؛ سن اورتا مکتبه‌رده آنا دیلی صحبتی سالرسان، اما من ده سکا دیبورم که آخر آنا دیلی زاد من قان- میرام، سن مکا بولی دی گوروم سن اوروجلق تدارکی گوروبه سن می؟

بلی، بر آی شعبان - بر آی رمضان - بوده بیهالک ایله کیچدی گیندی. سوراهه ایستیوردم غازیتنه آچام گورمه بونه گوروجی مسلیمان مسئله‌می در، ایله ایستیوردم بو مسئله‌ی اورگتم - بیرده گوردم که آنام گردی ایپری و آغلبر... نه وار آنا

گنه آغالاردان برنجه‌می دیدی: «بلی، نگرانچیلپیس شی دی».

نخجیوانلی مشهدی حیدر پاپروسینی سالدی آیاغیندیث آلتینه وباشلادی بوجور صحبتی: «حسن بک، سن هله یاخشی قور تارو بسان، هله الله راست سالوب که سناش نگران چیلکش برگون چکوب، اما وونجه در که بر هفتة نگرانچیلقدان نه بوخی یو خلیسان، نه بیوب ایچمگه اشتھاڭ اولا. من کیچن نوروز بایر امندن بر هفتة سورا گیتمیشیدم ایروانه، او زومده حاجی معصوم عمومک او غلی مشهدی سلیم گلده دوشیمیدیم، چونکه مرحوم حاجی معصوم مرحوم عموم حاجی نعمت ایله یکانه دوست ایدیلر. من ایراوانه چاتان کیمی حاجی بک خبردا او غلی مشهدی علی اکبر چخنی تباقه وزوریله منی آپاردى ایولرینه، لازمی حرمت او مهرانچیلن، خلاصه، سوزوم اوردا دگل، گیجه بیوب ایچدیك و یاتدیق. من او زدم دوغریسی بوخی به هیچ او قدر ایننان دگلم، اما او کیجه بوخی ده گوردم که بزیم مشهدی کاظم وفات ایدوب. سحر دور دوم آیاغه، هیچ کسه برسوز دیمه‌دیم، چای ایچوب مشهدی علی اکبر ایله

بلی، سن هله ایستیورم منی منمت ایله سن کاتی ملا نصرالدین، بوقدر وقت که زور نال باز میردلا، پس نجه بیکار او تور میشدلا، انسان ده مکر بیکار قالارمی؟ من ده بونک جوانندگ دیبورم که آی قارداش، والله بالله من بیکار دگل ایدیم، من نقدر ایشه کیتیم، تجارته مشغول اولیام، صفت او گرگنیم، نه قدر که بوسایدیم دنیا اینتلریندن او زاق اولام ده گه بیکار دگلم، چونکه من سلامان. هله گو تور بو رمضانی.

برجه اوروج تو نماغی دیبرم، وا روجلق گوللری آقای خیرا زی نلک راسالاسنده خبر ویربان مسائل روزه صحبتلرینی دیرم، و بو بالجه او شاخلار و خانم باجي لار ده او خویور، جناب آقای حاجی میرزا محمد حسن آقا کتابنی بیر پاره صبغه باز و لوطی حاجی و مشهدی و ملامانلاردن او تری یازوبدر. اگر بیزده دوراق آفالش کتابنده یازیلانی روایت ایده ک - سینزور بیزی تمثیل سالار، (اقدر بی جای سوزلار و مطلب‌لار در)

بلی، رمضان گلبر، پس رمضان تدارکنی سن آز ایش می بیلرسن؟ تمام شعبان آینینی من رمضان تدارکنیه صرف ایدیرم :

چیلیقی که من چکمیش، الله هیچ کسک باشینه گتورمه سون. اوج ایل یابلکه دورت ایل دی یاخشی یادیده دگل، بزیم بخشلی بک گیدیردی گنجه‌یه؛ آپاردیم و از الا، بیلیتی آدیم و بولا سالدیم گیندی. او گوناچ صباحیسی تقیلیسه خبر گلدى که دمیر بولدا برماشین اوچوب دانیلوب و میناڭلاردن برنجه نفری شکست اولوب و نجه‌می ده او لوب. من بونی ایشتجک دوغیسی دخی اولوب گیندیم. هرچند هانسی ماشیناچ اوچماقی معلوم دگل ایدی، اما دیهیمن ایله مکا بیقین اولمیشیدی کە داغیلان بخشلی بک مینن ماشین در. گو توروب گنجه‌یه داداشمه تئراف ایلدیم، الله راست سالدی که خبر ایله همان گون ده گلدى: بخشلی بک او زی جواب ویرمیشیدی که «نگران اولما، سلامت گلوب یتشیش گنجه‌یه». دخی سورا هیچ ملوم اولمادی که اوچان ماشین هانسی ایمش، باگویه گیند ایمش، بایاتومه گیند ایمش. غرض که هر کس نه دیور دیسون، دنیاده بونگرانچیلقدان ده پیش شی بودن. بوجین ده نومره‌نڭ قابوسی گنه بر قدر آچیلدی و گنه اورتولدی. ولاکن او تا خدکی لار اعتنا ایله مدیلر.

بر ایش آختاراسان.

ملا نصرالدین

شیریندار دیدیم - مشهور شریعمدار یادیه دوشی (الترحمت ایلهسون) همان شریعمداری دیبورم که او غلی ایران تبعه گنبدان چخوب ایندی اجنبی حکومتلار بارینک قولولخانه سنه «اتنایه» لک خدمتند در .

الله وجودینی بی بلا ایلهسون

«ملا نصرالدین»

مدیر و باش مجرر:

جلیل محمد قلی زاده

بونگران چیلقدان دنیاده چتین شی یو خایمش آخشمادان دورت ساعت کیچدی. قوتاخارا ک او جی دوردی آیاغه و «خداحافظ» - «سلامت قال» ایله بوب مهمانخانه دن چخوب گیتبلد و گلده گلده یول او زونی گینه او زولز لینه دیبور دیلر که «دوغیردان ده نگران چیلقدان پیس شی در ». مهمانخا ده قالان مشهدی حیدر، مشهدی غلام حسین و مشهدی محمد باقر د، ایسته دیلر سویونوب یاتسونلار و بونلار ده بیری بیرینه دیبور دیلر که «دوغیردان ده دنیاده نگران چیلقدان پیس شی یو خدر ».

اوکه قالدی تنبیر لباس اولان مأموره، اوده مهمانخانه نا هندوارینه چوخ و ورنو خدی که بیلسون، آیا بوملت پرستلر نه خیال ایله مهمانخانه بی یغیشولار و بونلار گوره من نه سیاسی مسئله لار اور تالیقه قویوب مذاکره ایله بور لر و نه تدبیر لر توکوار. امانه قدر رسی ایله ذذی، بر شی باشه دوشی بیلمدی و باشه دوشی بیلمد و گنبدن چوخ نگران قالدی.

حقیقت، دنیاده بونگران چیلقدان ده پیش شی یو خدی.

«ملا نصرالدین»

ـ که آی بلا نه او لاجاق، گورمین گریلای قاسم آناسیی یلدیرمه زیارت آپارده آپارده. اما شنی من بیو بوب یکه کیشی ایله میشم، هیچ خبر آلیرسان می که بلکه منم بی پاره آرزولریم وار. دیبورم - آی آنا، بی راناف ایله. سفی آلتی دفعه من کریلایه و خراسانه آپار بشام، آلتی دفعه ده مشهدی غلام علی او غلون آپار بوب، دخنی بس دگل می - بدیه، آسان ایمش باشا سالماق، زیارت نه حق حساب، زیارت اهون ایشکی دفعه ده گنبدان یاراشار، یوز اون ایشکی ده یاراشار - دخنی له دیه بیلمع !

احوالات بو قرار ایله در عزیز ارخوچی لاریم: اکر دوران شریعت مدارلاریک و مجتهده لار. یازدیقلاری و بیزه تعلیم ایتدیکاری بولیله مسلمان چیلقدان ساختیان - اروعه گوره جنکن که تمام اون ایشکی آی مسلمان چیلقدان مشغول سان.

من اصلی مسلمان چیلقدان دیبورم
بیو خه قلب مسلمان اولماق ایسته سن - اوندا گرک او زگا

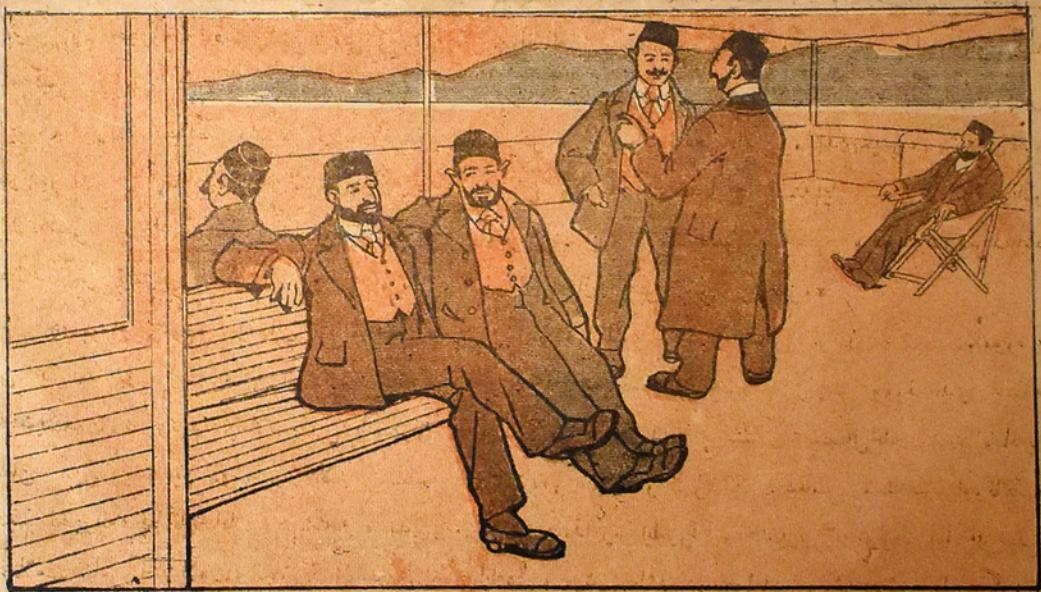
چخدیم بازارا. بیر ایسته دیم واقعه هیچ معنا ویرمیدم، قولاخ آسمایم، اما گوره دیم که دخنی برایش تو تایلیدرم، هرنه ایله بوب، یو خوم لوب دورور فایقیمده. گوره دوم که ایش بله در، گوتور دوم نخجوانه بر «رسو شنی» تیل و در دوم او گون آخشماده کیشی قراریم لاب کسیلده، بیله دیم که نه قایریرام، یدیگم حرام، ایچدیگم حرام، خلاصه، بر طور گیجه نی گیچر تدیم، سحر آچیلده، اما تلفراف دن بر خبر یو خ. گون اور تایه کیشی بله جه گوزی بولدا فالدیم، نهار وقتی ایشی که آخر تیل فراچی گردی ایچری و تیلی ویردی مگا. آچوب او خودوم. تیل فراف ایوند ایدی، آنامث دیندن یاز یلیشیدی که «دورما گل نخجوانه» ایله بونی یلچک لاب قررو دیم. خلاصه، نه باشگزی آغزیدیم، همان گون یغیشیدیم دوشیدیم یولا، صباح آخشم یغیشیدیم نخجوانه، اما بان انصاف لار، دیمک نن مشهدی کاظم ده ساق سلامت هامی ده سلامت، آنچاق بیر باغ سودامز وار ایدی، باغی اوز کسبته ویر مرشد، اکر من او زومی تیز یتوره سیدیم، باغ السدن چخا جاغمش. مختصر، ایندی گورون بونچه گونی بن نهل چکمیشم، والسلام که سیزیور اذنیله باسندی

خراشه گیدن پاک مسافرلر.

باکو - قراسنایادسق
پاراخودیندە

Баку - Красноводск.

تجارتہ گیدن ناپاک مسافرلر.